

UNA SECRETÀRIA GREGA PROVOCA LA CAIGUDA DE BRANDT

L'adéu de Willy

La designació de Margarita Mathiaopoulos, grega, llicenciada en història i politologia, treballadora de la multinacional IBM i amiga personal de la família de Brandt, ha provocat la caiguda de l'històric líder de l'SPD

Vicent Partal

Richard Nixon, el va tombar una secretària. Aquella rossa de llegenda que un dia va dir, com qui no diu res, que hi havia unes cintes magnetofòniques guardades en algun rebost de la Casa Blanca on s'explicava gairebé tot sobre el fosc Watergate. Capturar les cintes i empalar el trenta-setè president dels Estats Units, natural de Yorba Linda, Califòrnia, fou tota una sola cosa. Potser el Carl Bernstein, que un dia d'aquests es deixarà caure per Barcelona, ens ho explicarà més en detall.

El senyor Reagan encara no té problemes amb la seua secretària (a Washington la Kathleen Osborne té fama de discreta i fidel allà on n'hi haja) però ja té problemes amb secretàries. Amb la també rossa. Fawn Hall ex-amant d'Arturito Cruz i segona de l'aspirant a Rambo, Oliver North. Fawn, de moment, ha explicat que North es *desfeu* d'alguns papers compromesos per al Watergate particular de Reagan, rebatejat, amb escassa imaginació, com a Irangate.

A Europa, per no quedar-se enrere, Willy Brandt ha tingut també els seus problemes a causa d'una secretària, qualificada, això sí: Margarita Mathiaopoulos. Grega, evidentment. Si algun país del nostre continent té una llarga tradició en això de secretàries conflictives, aquest és la República Federal d'Alemanya. Per Bonn diuen que de cada tres secretàries una és espia de l'est, l'altra està disposada a ser-ho si la deixen... i la tercera té un amant en l'altra Alemanya. Grans secrets d'estat han volat a l'altra banda del mur de la mà d'expertes mecanògrafes o sàvies assistents de direcció. Potser per això Brandt la trià grega. De l'escàndol, però, no se n'ha escapat. Un escàndol que ha acabat amb la carrera política d'una de les escasses personalitats interessants en un país política-

ment tan mediocre que no dubta a qualificar el seu districte federal com «l'aldea federal».

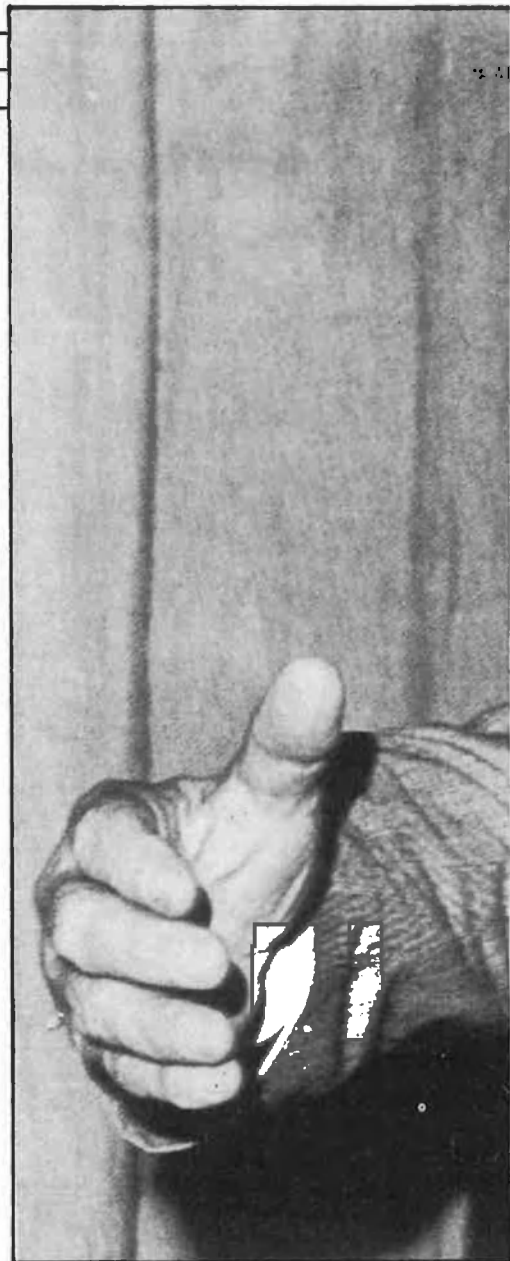
La filla de l'amic

La veritat és que ningú no entén massa bé què li ha entrat al vell Brandt amb aquesta jove de trenta anys, filla d'un amic del dirigent socialdemòcrata alemany —alt càrrec del ministeri grec d'afers exteriors— i amiga personal de l'esposa de Brandt. Que la tria de Margarita, que no és ni grega ni socialdemòcrata, per al càrrec de portaveu oficial de l'SPD portaria molts problemes a Brandt, ja se sabia. I ja li ho havien dit, fins i tot, alguns dels seus companys de partit, com Hans Koshnik, preocupats per no en-sorrar la imatge «d'un monument, d'un tros de la història del Partit Socialdemòcrata Alemany». Però Brandt no en féu cas.

L'únic que hi ha clar en tota la història és que l'afer Mathiaopoulos ha permès un recanvi que, pel que s'observa, molts anaven gstant de mesos arrere. Brandt volia jubilar-se, en glòria, amb l'aprovació l'any 1988 del nou programa de principis de l'SPD, que substituirà el famós de Bad Godesberg del 1959 a què tan aficionat és Felipe González. La caiguda de Brandt pot estar tan relacionada amb la secretària grega com ho està amb les cinc eleccions regionals que l'SPD ha d'afrontar enguany o amb la manca d'autoritat que s'ha fet palesa entre els socialdemòcrates en els darrers temps. Renovar el partit es feia obligatori. I l'hora ha sonat abans del que la vella guàrdia voldria. I segurament d'una manera que el vell Brandt no mereixia.

L'home de l'etern pseudònim

La vida de Willy Brandt donaria per una novel·la. Per començar, el seu nom és fals. Ell es diu Karl Herbert Framm. Però segurament no es girarà mai si algú el crida per aquest nom. Willy Brandt és el nom d'un emigrat alemany

Hans-Jochen Vogel, el successor

V. Partal

Hans-Jochen Vogel ha estat designat president de l'SPD-Partit Socialdemòcrata alemany en substitució de Willy Brandt. Vogel va ser alcalde de Munic i de Berlín-oest i ministre de Justícia i d'Habitatge durant els governs de Helmut Schmidt i el mateix Brandt. Va ser candidat a la presidència del govern en les eleccions generals del 1983.

Vogel és un brillant jurisconsult de 61 anys que fins ara ocupava el càr-

Willy Brandt.

rec de vice-president del partit i cap del seu grup parlamentari. L'any 1960, quan només tenia 34 anys, va ser triat alcalde de Munic, càrrec que abandonaria dotze anys més tard en acceptar el càrrec de ministre de l'Habitatge que li oferí Willy Brandt.

Dos anys més tard, en substituir Schmidt a Brandt al front del govern, passà a ser ministre de Justícia, càrrec que canvià pel d'alcalde de Berlín. Quan perdé les eleccions al parlament regional continuà en la ciutat com a cap de l'oposició socialdemòcrata. El directori del partit l'ha triat ara per una majoria aclaparadora com a president del partit.

Mentre va ser alcalde de Munic aconseguí per a la ciutat els Jocs

Oímpics del 1972 i fomentà grans obres d'infraestructura en la ciutat com també la reindustrialització de la seua àrea metropolitana.

Per accedir al càrrec de president del partit el seu principal opositor ha estat el jove Oskar Lafontaine, un home conflictiu pel seu esquerranisme en qui, tanmateix, molts veuen el veritable poder de l'SPD en l'època que ara comença. Lafontaine no volia ser nomenat president faltant encara quatre anys per a les pròximes eleccions legislatives. Pel que sembla, tampoc Vogel no ho veia amb excessiva simpatia. Finalment, però, aquest darrer serà el substitut de Brandt i Lafontaine serà el vice-president del partit. □

que li proporcionà un passaport fals per viatjar a Noruega escapant de la persecució dels nazis. Brandt-Framm havia nascut en la ciutat de Thomas Mann, Lübeck, l'any 1913. Ningú, llevat d'August Babel, no ha dirigit durant tants anys el partit com ho féu ell.

Mentre vivia a Noruega es graduà en la universitat d'Oslo abans de treballar uns quants anys com a periodista. L'any 1940 passà a Suècia i serví d'enllaç entre la resistència noruega i l'oposició antinazi d'Alemanya. L'any 1945 estava de nou a Berlín. Tres anys més tard, abandonava la nacionalitat noruega i tornava a ser alemany. Immediatament entra en el parlament de l'RFA, el Bundestag. Entre 1957 i 1966 fou alcalde de Berlín, on superà amb habilitat alguns dels més tensos moments de la guerra freda. Es convertí

CLAU
D
VOLTA

llibreria - papereria

material oficina

objectes escriptori

jocs

belles arts

dibuix tècnic

distribuidor per la zona de:

Letraset®

passeig maragall, 84

telèfon 351 54 02

barcelona

Companyia
Flotats

PER UN SÍ
O PER UN NO

de Nathalie Sarraute
Versió catalana de Carme Serallonga
Posada en escena: Simone Benmessa

EL
DESPERTAR
DE LA
PRIMAVERA

de Frank Wedekind
Versió catalana de Carme Serallonga
Direcció: Josep Maria Flotats

infantillatges

de Raymond Cuzac
Versió catalana de Pep Cruz
Direcció: Josep Maria Flotats

Teatre
Poliorama

Departament de Cultura

Premi Nobel de la Pau de 1971.

en president de l'SPD l'any 1964 i fou ministre d'Afers Exteriors del govern de la gran coalició encapçalada per Kiesinger l'any 1966. El 1969 fou proclamat canceller d'un govern de coalició liberals-SPD. Guanyà les eleccions del 1972, però dimití el 6 de maig del 1974 quan es descobrí que un dels seus ajudants personals Gunther Guillaume, era espia de l'Alemanya Democràtica. Brandt no ho sabia.

Un dels aspectes per què es distingí durant el seu pas pels successius go-

verns va ser el de la distensió amb el bloc socialista. Ell formulà una Ostpolitik caracteritzada per tractats amb Polònia i l'URSS, per l'acceptació de la línia Oder-Neisse i pel reconeixement, *de facto*, de l'existència de la República Democràtica Alemanya. Aquest aspecte de la seua política li provocà molts problemes interns i alguns diaris no han deixat encara d'assenyalar-lo amb el dit per aquesta causa.

Aquesta obertura a l'est, però, li valgué el Premi Nobel de la Pau de 1971. Brandt era un home profundament sentimental que sentia com a pròpia la culpa del nazisme, malgrat el seu irreprotxable passat antihitlerà. Així, fou el primer canceller alemany a visitar Israel i plorà amargament l'any 1970 durant la seua visita al gueto de Varsòvia.

Líder des del 1976 de la Internacional Socialista, Brandt representava, junt amb l'assassinat Olaf Palme, la línia més oberta a la comprensió dels problemes del tercer món i l'ajut als seus moviments d'alliberament nacional. Sempre afirmà que el problema de la misèria de l'hemisferi sud no era només la seua existència, sinó l'immens perill que representa per a la pau mundial. Brandt visità Catalunya durant la guerra del 36-39 i escriví un llibre (*Esquerra i lliure. El meu camí*) on relata les seues impressions sobre el país. □

RETORNA LA PISTA VATICANA

Paul Casimir Marcinkus: una ordre de captura

Els jutges de Milà, que s'encarreguen del crac del banc Ambrosià, han dictat tres ordres de captura, una de les quals duu el nom de l'arquebisbe Marcinkus, el banquer del Vaticà.

Rafael Hidalgo de la Torre (Roma)

La imposició de la cendra és el ritu amb el qual l'Església Catòlica celebra l'inici de la quaresma. «La quaresma és temps de penitència. La penitència és acceptar d'allunyar-se de la realitat terrena per la ultraterrena».

Aquestes paraules foren pronunciades en italià amb un cert accent americà, en la capella de Santa Marta, a l'interior del vaticà, durant la missa que el divendres de cendra va oficiar Monseñor Marcinkus, el bisbe-banquer de nou al centre de l'actualitat pel cas

jurídico-diplomàtic entre la Santa Seu i l'Estat italià. Evidentment, no ha fet cap referència als seus afers personals, però ha reclamat l'atenció dels mitjans de comunicació, com si continguessin alguna lectura xifrada. Ben diversa, degué ser probablement, l'actitud amb què els 150 dependents del vaticà escoltaren el breu sermó del l'arquebisbe, el qual va caracteritzar la quaresma com un «període de penitència, de repensament, de conversió, de recerca de la caritat, de l'obediència, de la responsabilitat, de la veritat». I afegí que «pot ésser molt fructífer perquè és temps de purificació per intentar restablir l'equilibri entre el món espiritual i el terrenal».